

2. Літвінов О. В., Єдинак Я. Б. Проблеми упорядкування адміністративних послуг органами місцевого самоврядування. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: file:///C:/Users/Pavlo/Downloads/Grani_2013_9_31.pdf

3. Чикало Р. Як наблизити соціальні послуги до людей пояснювали. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://decentralization.gov.ua/news/item/id/1988>

Наталія СИВАК

слухачка магістратури за спеціальністю
«Публічне управління та адміністрування»
(науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Крисько Ж. Л.)

РОЛЬ СОЦІАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В ЕКОНОМІЦІ ДЕРЖАВИ

На сьогодні соціальне підприємництво динамічно розвивається в європейських країнах, вирішуючи проблеми безробіття, соціального захисту, подальшого розвитку громадянського суспільства. В Україні поширення соціального підприємництва перебуває на початковій стадії розвитку.

Соціальне підприємство розглядається як юридично зареєстрована організація, яка перебуває у спільній власності, заснована на принципах рівної частки власності та вирішує суспільні та екологічні проблеми [1]. Цілями діяльності соціального підприємства є суспільне багатство та екологічні вигоди. Зауважимо, що звичайне комерційне підприємство для вирішення внутрішніх соціальних та загальних проблем спрямовує лише частину прибутку або інших ресурсів, у той час як соціальне весь прибуток спрямовує для вирішення суспільних проблем. Ефективність діяльності соціального підприємства вимірюється економічним, екологічним та соціальним результатом діяльності. При цьому економічна ефективність виражається у незалежності і прибутковості, соціальна ефективність – у досягненні соціальних результатів, підтримці місцевої спільноти, екологічна ефективність – у застосуванні екологічних матеріалів, програм енерго- та ресурсозбереження; екології праці.

Організаційним базисом діяльності соціального підприємства є такі принципи [2]:

- підприємство перебуває у спільній та рівній власності його членів;
- демократичний стиль прийняття рішень;

– отримані доходи інвестуються в підприємство, а також спрямовуються на соціальні та екологічні цілі;

– місія соціального підприємства спрямовується на створення суспільного багатства, а не на отримання приватного капіталу. У цьому аспекті суспільне багатство можна визначити як результати, отримані суспільством внаслідок задоволення його запитів.

Держава, як інституція в соціально-орієнтованій ринковій економіці, зобов'язана вирішувати значну частину соціальних проблем. Тому вона зацікавлена у створенні та функціонуванні соціального підприємництва, яке вирішує соціальну місію та забезпечує низку інших взаємопов'язаних завдань – створення робочих місць, виробництво продукції, надання послуг, виконання робіт та, як наслідок, створення доданої вартості в макроекономічному вимірі.

Оскільки соціальні підприємства залучають ресурси, які не задіяні у традиційному комерційному підприємстві, потенційним соціальним підприємцям варто розглянути такі категорії людських ресурсів як люди з обмеженими можливостями, біженці або внутрішньо-переміщені особи, люди похилого віку, люди, що вийшли з місць позбавлення волі, ВІЛ-позитивні люди, багатодітні мами та інші. Часто такі люди мають достатньо високу або специфічну кваліфікацію, знання, вміння та навички, однак їх формальні характеристики відлякують класичних підприємців від їх працевлаштування через існування низки стійких стереотипів.

Однією з потенційних ресурсних баз для створення соціальних підприємств можуть стати об'єкти інфраструктури, які є у власності територіальної громади. В Україні є багато будівель, які знаходяться у власності громади, але фактично не використовуються і є в незадовільному стані. Такі приміщення можуть стати основою для створення соціальних підприємств із працевлаштуванням представників вразливих груп населення і прибутками, що спрямовуються на вирішення місцевих проблем. За організаційною формою це можуть бути комунальні або спільні комунальні підприємства, що діють на договірних засадах спільного фінансування відповідними територіальними громадами – суб'єктами співробітництва.

Соціальне підприємництво дає можливість економити бюджетні кошти на соціальну сферу. Це підтверджується активним розвитком таких підприємств в країнах Європи, уряди яких з цією метою створили потужну інституційну базу. Соціальні підприємства, використовуючи інноваційні ресурси, створюють реальне конкурентне середовище та

додану вартість, що сприяє розвитку економічної системи.

Отже, на сьогодні використання підприємницьких підходів до вирішення соціальних проблем дозволить певною мірою зняти навантаження на державний бюджет щодо окремих соціальних видатків, забезпечити не лише захист, але й особистісний розвиток для соціально вразливих груп суспільства. Соціальні підприємства повинні створюватися для покращення якості життя територіальної громади або соціально вразливих груп населення.

Бібліографія:

1. Кіреєва О. Б. Соціальне підприємництво як засіб соціального розвитку / О. Б. Кіреєва // Пробл. упр. соц. та гуманіст. розв.: матеріали III регіон. наук.-практ. конф. / за заг. ред. В. Г. Вікторова. – Д.: ДРІДУ НАДУ, 2009. – С. 79-82.

2. Овсянюк-Бердадіна О. Ф. Соціальне підприємництво як інноваційний інструмент вирішення суспільних проблем: передумови становлення та активізації / О. Ф. Овсянюк-Бердадіна, Ж. Л. Крисько // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. – 2016. – Вип. 6(2). – С. 129-132.

Світлана СМЕРЕКА

слухачка магістратури за спеціальністю
«Публічне управління та адміністрування»
(науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Попович Т.М.)

ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНУ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Управлінська праця є специфічним видом розумової праці, функціональним призначенням якого є безпосереднє управління діями й поведінкою людей у процесі виконання поставлених завдань. Функціональне призначення управлінської праці визначає її характерні ознаки, властиві діяльності керівника в процесі спілкування з підлеглими. Безпосереднім результатом цієї праці є цілеспрямована діяльність структурних підрозділів органу місцевого самоврядування, спрямованих на реалізації визначених законодавством делегованих та самоврядних повноважень та функцій.

Особливостями управлінської діяльності в органах місцевого